

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

9

Vragen van het lid **Holdijk** (SGP) op 21 januari 2008 medegedeeld aan de staatssecretaris van Financiën.

1

Heeft u kennisgenomen van de uitspraken van het Gerechtshof te Amsterdam, d.d. 14 maart 2002, nr. 00/04092, het Gerechtshof te Amsterdam, d.d. 6 augustus 2004, nr. 03/0346 en de Hoge Raad, d.d. 28 oktober 2005, nr. 41369 inzake etikettering van een vordering, verkregen bij vervreemding van een zelfstandig onderdeel van een onderneming?

2

Zo ja, deelt u de conclusie van de advocaat-generaal dat er tal van redenen zijn waarom de strakke lijn – dat bij de verkoop van (een deel van) een onderneming direct met de fiscus behoort te worden afgerekend, tenzij een uitzondering van toepassing is – als te strak kan worden gezien? Zo niet, waarom niet?

3

Deelt u de opvatting dat wanneer in het kader van de verkoop van (een bescheiden deel van) een onderneming vast komt te staan dat (een deel van) de verkoopprijs oninbaar is, terwijl de onderneming overigens ongewijzigd is voortgezet, gesproken kan worden van een onbillijkheid van overwegende aard

indien de vordering tot de jaarwinst wordt gerekend?

4

Zo niet, deelt u dan de conclusie dat een ondernemer die zijn vordering op de koper van (een deel van) een onderneming verloren ziet gaan zonder dat hij bij de bepaling van de stakingswinst rekening heeft kunnen houden met een mogelijke oninbaarheid ervan omdat daarvoor op dat moment geen enkele aanwijzing was, in feite in economische zin inkomstenbelasting betaalt over inkomen dat hij nooit heeft genoten en ook nooit zal genieten? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat is daarvan de rechtvaardiging?

Antwoord

Antwoorden van de heer **De Jager** (staatssecretaris van Financiën) (Ontvangen 8 mei 2008)

1

Ja.

2

De door de Hoge Raad ontwikkelde jurisprudentie komt op het volgende neer. Indien een ondernemer zijn onderneming of een zelfstandig onderdeel daarvan verkoopt, staat goed koopmansgebruik uitstel van winstneming niet toe, tenzij een uitzondering van toepassing is. Goed koopmansgebruik is een dynamisch begrip en dit begrip is goeddeels ingevuld door middel van een veelheid aan jurisprudentie. Anders

dan de advocaat-generaal zie ik hierin geen te strakke lijn. Zie ook mijn antwoord op vraag 4.

3

Indien sprake is van verkoop van een bescheiden deel van de onderneming en overigens de onderneming ongewijzigd wordt voortgezet, komt de vraag op of wel gesproken kan worden van een vervreemding van een zelfstandig deel van die onderneming. Het komt mij voor dat het in een dergelijk geval gaat om niet meer dan een (oninbare) handelsvordering, welke normaal tot het ondernemingsvermogen behoort. Mocht sprake zijn van vervreemding van (een zelfstandig onderdeel van) een onderneming, dan kan naar mijn mening niet worden gesproken van een onbillijkheid van overwegende aard, aangezien de uit de vervreemding voortvloeiende sfeerovergang zowel door de wetgever als door de Hoge Raad is beoogd.

4

Allereerst merk ik op dat het in het algemeen gebruikelijk is dat (een deel van) een onderneming wordt verkocht tegen onmiddellijke betaling. Een minderheid van de desbetreffende vervreemdingen zal echter plaatsvinden tegen schuldigerkenning, waarbij bovendien de aflossing van de schuld doorgaans niet tot problemen leidt. Slechts in een beperkt aantal gevallen zullen zich problemen voordoen zoals

beschreven in de door de
vragensteller vermelde
jurisprudentie.

Bij sfeerovergang dient de vordering
gewaardeerd te worden met
inachtneming van alle op dat
moment bekende feiten en
omstandigheden. Nadien opgekomen
omstandigheden raken slechts de
privé sfeer en dienen geen invloed te
hebben op de totaalwinst.

Overigens hecht Ik eraan in dit
verband op te merken dat de
verkoper het naar mijn mening deels
in zijn macht heeft de afwikkeling van
de verkoop dusdanig te regelen dat
de financiële gevolgen van eventueel
bij de debiteur optredende
betalingsproblemen ten laste van de
winst van de verkoper kunnen
komen. Op de lijn van de Hoge Raad,
zoals geformuleerd in het antwoord
op de tweede vraag van de
vragensteller, bestaan
uitzonderingen, die sterk
verband houden met feiten en
omstandigheden van het geval.

De belangrijkste uitzondering vormt
de situatie waarin een gereede kans
bestaat dat de exploitatie van het
ondernemingsgedeelte door
bijzondere bij de verkoop gemaakte
en met de betaling verband
houdende bedingen in de toekomst
weer voor rekening van de verkoper
zal geschieden (zoals bijvoorbeeld bij
huurkoop het geval zou kunnen zijn).